

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci navrhovatelů: **a) městys Březová**, sídlem Březová č. p. 106, **b) město Vítkov**, sídlem náměstí Jana Zajíce 7, Vítkov, **c) město Hradec nad Moravicí**, sídlem Opavská 265, Hradec nad Moravicí, všichni zast. Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, Mohelnice, proti odpůrci: **Městský úřad Vítkov**, sídlem náměstí Jana Zajíce 7, Vítkov, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** GroCredit, a.s., sídlem Masarykova třída 337/28, Opava, **II)** Opavská lesní a.s., sídlem Masarykova třída 337/28, Opava, obě zast. Mgr. Markem Urbišem, advokátem se sídlem Partyzánská 1565/18, Opava, v řízení o kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení I) a II) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2020, č. j. 76 A 4/2020 - 48, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 1. 2021, č. j. 76 A 4/2020 - 62, o návrhu osob zúčastněných na řízení I) a II) ze dne 23. 12. 2020 na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 23. 12. 2020 se osoby zúčastněné na řízení I) a II) [dále též „stěžovatelky I) a II)“] domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno opatření obecné povahy ze dne 18. 5. 2020, č. j. MUVI 10655/2020, „Zákaz vstupu do obory Jelenice“, a to dnem právní moci tohoto rozsudku (tj. 14. 12. 2020).

[2] Společně s kasační stížností podaly stěžovatelky návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelky odůvodnily tím, že od června 2020 je obora Jelenice uzavřena veřejnosti, na což si chovaná zvěř zvykla a změna stavu – tedy rušivá přítomnost člověka by v současném zimním období vegetačního klidu měla na zvěř fatální dopad, jak vyplývá z obsahu správního spisu, jakož i z připojeného znaleckého

posudku ze dne 7. 12. 2020 zpracovaného Ing. Miloslavem Komárkem, Ph.D. Dle stěžovatelek musí mít zvěř absolutní klid, aby bez úhony přežila zimní období s omezeným množstvím potravy. Současně stěžovatelky doplnily, že nedojde k zásadnímu zásahu do práv třetích osob, neboť široká veřejnost má možnost průchodu Přírodním parkem Moravice jinými cestami v blízkém okolí. Závěrem poukázaly na aktuální pandemii koronaviru, kdy je v období nouzového stavu omezeno cestování, lidé zůstávají doma a je-li již pohyb rozvolněn, lidé chodí na procházky do přírody a převážně i do lesa; do obory Jelenice by tak směřoval ještě větší počet osob než před vydáním předmětného opatření obecné povahy.

[4] Navrhovatelé ve svém podání ze dne 21. 1. 2021 vyjádřili zásadní nesouhlas s odkladným účinkem kasační stížnosti s tím, že se pro ně jedná o věc zásadního významu a v týdnu od 25. 1. 2021 bude naopak podán návrh na výkon rozhodnutí, protože stěžovatelky rozhodnutí krajského soudu nerespektují.

[5] Odpůrce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkami a souvisejících skutkových i právních okolností věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v tomto případě splněny.

[9] Stěžovatelky svou újmu shledávají zejména v rušení zvěře v období vegetačního klidu. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, jakož i obsah spisového materiálu, z něhož vyplývá, že obora Jelenice byla v minulosti oborou přístupnou veřejnosti – a to dlouhodobě; srov. stavební povolení ze dne 3. 5. 2000, které bylo vydáno k oplocení předmětné obory, a navazující kolaudační rozhodnutí ze dne 5. 1. 2001, jež vycházejí ze zachování průchodnosti oplocené obory prostřednictvím vstupních bran. Za této situace Nejvyšší správní soud nesdílí obavu stěžovatelek z přítomnosti člověka v oboře v tak fatálním a mimořádném rozměru. Nejvyšší správní soud respektuje potřebu zabránit strádání zvěře v kritickém zimním období, kterou se stěžovatelky snažily osvědčit mj. *ex post* zpracovaným znaleckým posudkem Ing. Miloslava Komárka, Ph.D. Na druhé straně však nelze pominout dlouhodobé obvyklé chování návštěvníků obory, které nemusí být pro chovnou zvěř vždy konfliktní. Navíc, a to je velmi podstatné, proti stěžovatelkami prezentované újmě stojí újma jiných osob – a to

pokračování

právě návštěvníků obory, resp. široké veřejnosti, již v obecné rovině svědčí právo na volný přístup do krajiny a průchod touto krajinou.

[10] Ze zachování průchodnosti obory Jelenice ve prospěch veřejnosti vycházela výše uvedená správní rozhodnutí z let 2000 a 2001. Jistě, tato rozhodnutí nutně nemusí představovat trvalý stav. Nicméně dokládají dlouhodobou (min. 20letou) přítomnost veřejnosti v oboře, jejíž újmu vyplývající ze zákazu vstupu nelze bagatelizovat, jako to činí stěžovatelky s odkazem na možné využití jiných cest v Přírodním parku Moravice. Nepřípadný je též poukaz stěžovatelek na současnou pandemii koronaviru. Je třeba připomenout, že psychická únava z této pandemie je u většiny veřejnosti velmi vysoká a právě pobyt v přírodě ji může vhodně kompenzovat.

[11] Nejvyšší správní soud nemůže vyloučit tvrzené rušení zvěře v oboře Jelenice v případě jejího otevření veřejnosti, nicméně je toho názoru, že tato skutečnost sama o sobě nepředstavuje nepoměrně větší újmu na straně stěžovatelek (z titulu jejich vlastnictví nemovitostí v této oboře, resp. užívání honitby Obora Jelenice), než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout veřejnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatelky neosvědčily základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nebylo již třeba zkoumat další podmínku spočívající v absenci rozporu s veřejným zájmem. Pro úplnost ovšem nelze nezmínit, že je zásadně ve veřejném zájmu, aby byl zachován volný přístup do krajiny – a to při respektování relevantních omezení na základě obecně závazných právních předpisů.

[12] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh stěžovatelek na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[13] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 5. února 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu